

I den första grunden görs gällande att tribunalen gjorde en felaktig tolkning av artikel 3.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter⁽¹⁾. Kommissionen tillät inte kommittén att inom den angivna fristen undersöka samtliga nödvändiga omständigheter, inbegripet storleken på exportbidragen, för att kunna lämna sitt yttrande angående förslaget till förordning.

I den andra grunden görs gällande att tribunalen gjorde en felaktig tolkning av artikel 164.2 i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden)⁽²⁾. Klaganden har bland annat gjort gällande att tribunalen felaktigt kvalificerade genomförandeförordning nr 689/2013 som "periodisk jordbrukslagstiftning".

I den tredje grunden görs gällande att det saknas motivering eller att det är fråga om en bristfällig motivering i genomförandeförordning nr 689/2013 och rör närmare bestämt kvalificeringen som "standardförordning" och skälen till att exportbidragen fastställdes till noll. Sättet att fastställa exportbidragen undgår dessutom domstolsprövning. Motiveringen i den överklagade domen som rör den progressiva sänkningen av exportbidragen är motsägelsefull.

Den fjärde grunden rör ett åsidosättande av lagstiftningen och en uppenbart oriktig bedömning, eftersom tribunalen gjorde en felaktig tolkning av kriterierna i artikel 164.3 i förordning nr 1234/2007. Tribunalen godkände nämligen, för vissa kriterier, att kommissionen godtyckligt och utan motivering beaktade referensperioden 2009–2013, det vill säga en extremt lång period i förfluten tid, i stället för år 2013 såsom föreskrivs i relevanta bestämmelser och i synnerhet i artikel 164.3 a i förordning nr 1234/2007. Tribunalen gjorde även en uppenbart oriktig bedömning när den bland annat fastställde att prisskillnaden i förhållande till fjäderfä från Brasilien inte innebar något behov av exportbidrag för att säkerställa balansen på unionsmarknaden för fjäderfäkött samt en naturlig utveckling av priser och handel. Slutligen medgav tribunalen att kommissionen hade gjort ett fel när den beaktade andra argument än de som framställdes vid förvaltningskommittén.

⁽¹⁾ EUT L 196, s. 13.

⁽²⁾ EUT L 55, s. 13.

⁽³⁾ EUT L 299, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Grekland) den 1 april 2016 – Ovidiu-Mihaita Petrea mot Ypourgos Esoterikon kai Dioikitikis Anasygkrotisis

(Mål C-184/16)

(2016/C 211/43)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis

Part i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ovidiu-Mihaita Petrea

Motpart: Ypourgos Esoterikon kai Dioikitikis Anasygkrotisis

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 27 och 32 i direktiv 2004/38/EG⁽¹⁾, jämförda med artiklarna 45 och 49 FEUF och mot bakgrund av medlemsstaternas processuella autonomi samt principerna om berättigade förväntningar och god förvaltning tolkas på så sätt att de kräver – eller medger – återkallande av ett redan utfärdat registreringsbevis om unionsmedborgarskap, enligt artikel 8.1 i presidentdekret nr 106/2007, för en medborgare i en annan medlemsstat och antagandet av ett beslut om återvändande beträffande personen i fråga som innebär att han eller hon ska lämna värdmedlemsstatens territorium, när denna medborgare, trots registrering i den nationella förteckningen över oönskade utlänningar med återreseförbud av hänsyn till allmän ordning och säkerhet, åter har rest in i den aktuella medlemsstaten och där inlett näringsverksamhet utan att ansöka om upphävande av återreseförbudet i enlighet med förfarandet i artikel 32 i direktiv 2004/38/EG, varvid det senare (återreseförbudet) betraktas som ett fristående skäl, grundat på hänsyn till den allmänna ordningen, som motiverar återkallande av intyget om registrering som medborgare i en medlemsstat?

- 2) Om föregående fråga besvaras jakande, kan detta förhållande jämföras med en unionsmedborgares olagliga vistelse i värdmedlemsstaten, så att det ska anses tillåtet för det organ som ansvarar för upphävandet av registreringsbeviset för en unionsmedborgare att, i enlighet med artikel 6.1 i direktiv 2008/115/EG⁽²⁾, fatta beslut om återvändande, och detta även om registreringsbeviset å ena sidan inte berättigar till laglig vistelse i landet, vilket är allmänt vedertaget, och, å andra sidan, direktiv 2008/115/EG endast är tillämpligt på den grupp av personer som är tredjelandsmedborgare?
- 3) Om svaret på samma fråga är nekande, kan beslutet om att med hänsyn till allmän ordning eller allmän säkerhet upphäva registreringsbeviset för en medborgare i en annan medlemsstat, ett bevis som inte berättigar till laglig vistelse i landet, och beslutet om återvändande med avseende på denna medborgare – beslut som fattades samtidigt av de berörda nationella myndigheterna vid utövandet av värdmedlemsstatens processuella autonomi – enligt en korrekt tolkning av lagstiftningen betraktas som en individuell administrativ avlägsnandeåtgärd i enlighet med artiklarna 27 och 28 i direktiv 2004/38/EG och bli föremål för rättslig prövning i enlighet med de villkor som anges i dessa bestämmelser och som, i förekommande fall, fastställer en enda metod för avlägsnande av unionsmedborgare från värdmedlemsstatens territorium?
- 4) Såväl vid ett jakande som ett nekande svar på den första och den andra frågan, utgör effektivitetsprincipen hinder för en nationell rättslig praxis som innebär att man förbjuder myndigheter och behöriga domstolar att, i samband med upphävandet av registreringsbeviset för en medborgare i Europeiska unionen eller beslut om avlägsnande från värdmedlemsstatens territorium på grund av att det gentemot medborgaren i den andra medlemsstaten finns ett beslut om återreseförbud till sagda (första) medlemsstat, kontrollera om de rättssäkerhetsgarantier som fastställs i artiklarna 30 och 31 i direktiv 2004/38/EG iakttagits i samband med att beslutet om återreseförbud antogs?
- 5) Om svaret på föregående fråga är jakande, innebär artikel 32 i direktiv 2004/38/EG att de behöriga myndigheterna i medlemsstaten är skyldiga att i vart fall delge medborgaren i en annan medlemsstat beslutet om avlägsnande på ett språk som denne förstår, så att han eller hon faktiskt kan utöva de processrättsliga rättigheter som han eller hon har enligt ovannämnda bestämmelser i direktivet, även om en begäran om detta inte har framförts?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige) den 4 april
2016 – Boguslawa Zaniewicz-Dybeck/Pensionsmyndigheten**

(Mål C-189/16)

(2016/C 211/44)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Boguslawa Zaniewicz-Dybeck

Svarande: Pensionsmyndigheten

Tolkningsfrågor

- 1) Innebär bestämmelserna i artikel 47.1 d i förordning 1408/71⁽¹⁾ att försäkringsperioder som fullgjorts i ett annat EU-land kan, vid beräkning av den svenska garantipensionen, tilldelas ett pensionsmässigt värde som motsvarar det genomsnittliga värdet av de svenska perioderna när den behöriga institutionen företar en pro rata-beräkning enligt 46.2 i samma förordning?